

potrebna za sodobno visokošolsko didaktiko. Anton Oblak pa ni bil le višješolski učitelj, temveč je še naprej neutrudno snoval didaktična sredstva, pisal geografske učbenike za osnovno šolo in vrsto let vodil sekcijo za geografski pouk pri Geografskem društvu Slovenije, ki mu je ob 50-letnici svojega obstoja podelilo priznanje za požrtvovalno delo.

Ceprav je smrt za vedno prekinila njegovo delo, nam bo prof. Anton Oblak ostal v spominu kot pedagog in humanist.

D. Kompare

Ob grobu Władysława Biegajła

(31. I. 1924—11. VIII. 1972)

Vsi, ki smo v preteklih letih sodelovali z Oddelkom za agrarno geografijo Inštituta za geografijo Poljske akademije znanosti, imamo v najsvetlejšem spominu — in to kot strokovnjaka in kot človeka — enega od vodilnih sodelavcev tega oddelka, ki smo ga srečavali pri kabinetnem in terenskem delu, tako na Poljskem kot pri nas, Władysława Biegajła. Zato nas je globoko pretresla vest, da je naš dragi Wladek, ta delovni, pošteni, požrtvovalni, pri tem pa skrajno skromni mož, sredi poletja 1972, kot žrtev bolezni, ki mu je že več let izpodkopavala sile, omahnil v najlepši življenjski in delovni dobi, star komaj 48 let.

Od kar smo ga leta 1960 spoznali, smo zasledovali njegovo tiho delovno pot. Kmalu smo videli, da pomeni dragoceno desno roko prof. J. Kostrowickemu, vodji poljske agrarnogeografske šole, pa tudi pobudniku mednarodne dejavnosti na področju proučevanja izrabe tal in tipologije kmetijstva. Biegajlov delež pri tej dejavnosti, zlasti pri sodelovanju poljskih s češko-slovaškimi, madžarskimi, romunskimi in jugoslovanskimi agrarnimi geografi, je bil nenavadno obsežen in tehten. V Jugoslaviji se še dobro spominjamo zlasti druge poljske delovne ekipe, ki nas je obiskala leta 1965 in skupaj z našimi geografi proučevala izrabo tal v Halozah, v Slovenskih goricah in v Bohinju. Vodil jo je pokojnik. O teh terenskih raziskavah je sam napisal tudi nekaj poročil v publikaciji »Dokumentacja geograficzna«, o celotnem poljsko-jugoslovanskem sodelovanju na tem področju pa je objavil poročilo v »Geografskem vestniku« 1967. Njegovo osebno delo se je odlikovalo po globokem neposrednem poznavanju kmečkega življenja, pa po vsestranskem pristopu k agrarnogeografski problematiki, ki je posrečeno družil genetske aspekte (na široko znana je njegova ugotovitev preostankov triletne rotacije na Poljskem) z gospodarskimi (izraba tal) in socialnimi (zemljiško-posesstne razmere). Vse te odlike so se pokazale zlasti v njegovih raziskovanjih na Bialostoškem. S tega področja je izšlo že njegovo doktorsko delo (»Sposobi gospodarowania w rolnictwie województwa Białostockiego«, Prace Geograficzne IG PAN, nr. 35, Warszawa 1962), bogato z rezultati terenskega dela s kompleksnimi metodološkimi prijemi. Rezultate svojih proučevanj na Bialostoškem je objavil tudi v ustreznem poglavju gospodarskogeografske monografije o Bialostoškem, ki jo je izdalo tamkajšnje »województwo« leta 1967. Končno obravnava Biegajlo bialostoško področje tudi v svojem habilitacijskem delu, katerega izida, kakor tudi samega habilitacijskega postopka, pa na žalost ni več dočakal (»Typologia rolnictwa na przykładzie Województwa Białostockiego«, Prace Geograficzne IG PAN, nr. 100, Warszawa 1973). V tej študiji gre še za en tehten agrarnogeografski prispevek v smeri tipologije kmetijstva, kakor jo pospešuje šola J. Kostrowickega. Kakor za to šolo v celoti, je tudi za posmrtno delo pokojnika med drugim značilna smotrna uporaba kvantitativnih metod, zlasti faktorske analize.

Z Biegajlovo smrtjo je nastala v te vrste raziskovalni dejavnosti velika vrzel, ki je ne bodo občutili samo poljski agrarni geografi, temveč tudi vsi drugi, ne nazadnje mi, ki smo pokojnika in njegovo delo nadvse cenili.

Svetozar Ilešič